

ÉLETERŐ

A BALASSAGYARMATI DON BOSCO EGYHAZKÖZSÉG LAPJA



A KARIZMÁK EMBERE

Kedves Munkatársak, Don Bosco – tisztelők, Ifjúság, Barátaink!

Alig egy hónapja, hogy találkoztunk, s most ismét jelentkezőnk, mert ünnepre készülünk. Január 31-én ünnepljük Don Bosco égi születésnapját (1888). Nekünk, akik a Szalézi Társaságba tartozunk, ő az égi pártfogónk. Az ő nevét viseli templomunk, országos viszonylatban az első, mely Don Bosco tiszteletére épült.

Ki rejt magában ez az egyszerű név: Don Bosco?

•Ki is volt ő tulajdonképpen?

A Don Boscót szentté avató XI. Pius pápa így nyilatkozott róla:



"Az ő életében természetesek voltak a természetfeletti dolgok, ami másoknál szokatlan az nála megszokott volt."

Életrajzírója ezt írta: "Csodái megszámlálhatatlanok, a rábizottak lelkében úgy olvasott, mint egy könyvben, látta a jövőt, és oly hihetetlen szeretet és öröm sugárzott belőle, hogy az utcagyerekek nemcsak parancsát teljesítették, hanem lesték, hogy kívánságának is eleget tehessenek. Don Bosco az a rendkívüli ember, akit Isten a múlt század forradalmainak időszakában ajándékozott az Egyháznak."

Don Bosco fizikailag nem volt kiemelkedő óriás, de erős, bátor, határozott egyéniség, s ez arcvonásain is tükröződött, egybeolvadva a lenyűgöző jóság és szeretet harmóniájával. Aki egyszer talál-

kozott vele, az nem tudott elszakadni tőle, az ott maradt mágneses vonzókörében, atyai szeretetében.

Az Istennel való bensőséges kapcsolata és a belé vetett rendíthetetlen bizalma tette őt ily naggyá és vonzóvá. Tudta ő, hogy a mennyei javakat nem azért kapta, hogy egyénileg dúskáljon benne, hanem azért, hogy hivatását tökéletesen megvalósíthassa, hogy így jobban segíthesse az életre felkészülni azokat a családtalan, nélkülöző, árva ifjakat, akiknek sorsában neki is volt osztályrésze.

Edecsapját ő is korán – két éves korában – elveszítette, de megmaradt az édesanyja – Margit asszony –, aki bölcs és mélyen vallásos lelkületű, egyszerű munkásasszony volt. Sok munkája mellett sem feledkezett meg keresztény édesanyjai kötelességéről: gyermekeinek hitoktatója és keresztény nevelője volt. Nevelési módszérének igen nagy szerepe volt abban, hogy János később sokak atyja és tanítómestere lehetett.

Bosco Jancsi 9 éves korában – álmában – égi parancsot kapott: "Állj a fiúk élére!" Komolyan vette ezt a megbízást és örömmel gyűjtötte maga köré a környék ifjúságát, hogy őket a jóra segítse, a templomban hallott gondolatokat velük elismételje.

Az álmában megjelent méltóságos személy biztosította arról, hogy segítőt ad neki, a mennyei édesanyját: "Majd Ő megtanít téged mindenre... Annak idején majd mindent megérintsz."

Sok nélkülözésben volt része; kemény és áldozatos ifjú életet vezetett a Gondviselés. Azért, hogy felsőbb iskolába tudjon járni, meg kellett válnia a családi otthonától, az édesanyjától. Munkába állt – különböző mesterembereknél, – nappal dolgozott, éjjel tanult, hogy célját elérje. Így formálta az Úr a XIX. század legnagyobb ifjúságnevelő szentjét, atyját. Az Istenbe vetett végtelen bizalomra és a minden nehézséget leküzdő akaratára az Isten bőséges áidással válaszolt.

Az áldozatokban gazdag élet megérlelte Jánosban a jövő fáradszaktalan apostolát, az elhagyatott ifjúság javára szentelte életét, miként célkitűzésében mondta: "... hogy becsületes honpolgárok és jó keresztények legyenek".

Mondhatjuk, hogy őt is a nyája mellől hívta az Úr, miként Dávidot, de nem azért, hogy királyi trónra ültesse hanem, hogy – az iparosodás nehéz kezdeti időszakában – az ifjúság tanítója, nevelője, védője és lelkipáστοra legyen.

Ma hasonlóan nehéz időket él az ifjúság. A munkanélküliség egyre nő. A vallási nevelés csak látszatra van biztosítva az oktatásban – az utolsó helyre került, ezzel is kifejezve annak lebecsülését. Így milyen jövő vár a fiatalokra?

Isten nélkül nincs tisztességes és a Teremtő szándékainak megfelelő élet! Nemesebb életre lettünk hivatva, nem pedig arra, hogy a földi dolgok rabszolgájaként éljünk (miként napjainkban a távközlő eszközök erre programjukkal példát adnak).

Mit mondana nekünk, az ifjúságnak ma Don Bosco?

Felemelkedni, kiemelkedni a mai idők lealacsonyító, mocskos szennyéből; napsugaras, vidám, boldog, de dolgos életet élni. "Légy vidám!" – mondta és mondaná ma is. "Coraggio – bátorság" – mondaná a gyenge akaratúaknak, a csüggedőknek. Fontos a dicséret a jóra való törekvésért; a folytonos és bátorító buzdítás mindarra, ami jó, nemes és szép az Isten előtt is.

Ha gyenge volt, hibázott, vagy elesett egy ifjú, Don Bosco atyai jóságával igyekezett őt felemelni. "...mert sikerülnie kell!" Így nevelte az ifjúságot a szentségek gyakori vételére, a Szűzanya iránti gyermeki tiszteletre és szeretetre.

Ritkaság a szentek sorában, hogy Húsvétkor – a feltámadott Úr alleluja napján – nyilvánítsanak valakit szentté.

Jézus számára is kedvesek voltak a gyermekek, ezt ki is nyilvánította: "Engedjétek hozzám jönni a kisdedekeket, és én megáldom őket".

Azért adta a Gondviselés Don Boscót, hogy a megbecsülésre, szeretetre éhes ifjúságot visszavezesse Istenhez.

Egyszer Don Bosco Carmagnolában lekéste a vonatot. Odament az állomás közelében játszadozó utcagyerekekhez, akik eleinte bizalmatlanok voltak vele szemben, de aztán észrevették, hogy ez a pap nem mindennapi ember. Jóságával, közvetlenségével megnyeri a kis bandavezér rokonszenvét, aki hamarosan követi is őt a torinói oratóriumba, és ember lesz belőle.

Mennyire kellene ma is sok ilyen buzgó, Don Bosco-s lelkületű fiatal: lelkipásztorok, nevelők, az ifjúságot megértő atyák, barátok; a rossztól óvó éber szemek, a jóra, nemesre ösztönző lelkek, szent imrés lelkületű ifjak...

Don Boscót ünnepeljük. Társaságunk, templomunk Védőszen-tjét, az ifjúság atyját, de ez nem nyilvánulhat meg csak afféle külsőségekben.

Mindenekelőtt fogadjuk el mi is az ő példáját, tanácsát; töreked-jünk arra, ami nemes, ami szép és kedves az Isten előtt. Nem ma-radhatunk közömbösek az ifjúság sorsa iránt. Tegyük magunkévá a felhívást: "Légy mindig vidám!", jósággal megnyerő, és akkor a te jelenléd is fényt tükröz, az Ő fényességét, mely megvilágosít minden embert, téged is, mert te is áldás leszel a mai ifjúság részére, mivel Don Bosco igazi tisztelője és követője vagy.

P. Halász István SDB
igazgató



Szalézi Szent Ferenc, Bosco Szent János és az írott szó.

Január 24. Szalézi Szent Ferencnek, a katolikus sajtó védőszen-tjének emléknapja. Abban az országban, amely elfogadta a kálvinizmust, mélységesen ragaszkodott katolikus hitéhez. Franciaország protestánsait kezdetben röplapokkal világosí-totta fel a katolikus hit igazságairól, a tévtanokkal szemben.

Levelezéséből és kisebb értekezéseiből állította össze a Be-vezetés a lelkiéletbe című könyvét, melynek tanulmányozása az ifjú Bosco Szent Jánost is magával ragadta, életének továb-bi tanulmányozására készítette.

Pappá szentelésekor tett életre szóló fogadalmi között szere-pel: – "Szalézi Szent Ferenc szeretete és nyájassága, legyen vezérlőm minden dologban." Nem csak életelvéiben, cseleke-deteiben, de az írott szó jelentőségének hangsúlyozásában is követte őt.

Iskolai könyveket írt tanítványainak: Egyháztörténelem is-kolák számára címmel.

Ezt számos írás követi, ami egyik sem remekmű, de a sze-retetet jelzi fiai iránt, az egyszerű nép és az egyház iránt.

Szalézi Szent Ferenc elmélyült misztikája nyilvánul meg az Értekezés az Istenszeretetről című munkájában, amely egy-szerre számol az akarattal és az érzellemmel.

Bosco Szent János az elmélyült gondolatok iránti tisztelet-t az 1851-52-ben Szalézi Szent Ferenc emlékére építettett templommal is kifejezi. Az építkezés mellett az újságírásra is rákényszerül. 1848-ban a protestánsok három újsággal lepik meg a híveket, hogy eltávolítsák őket az egy igaz hittől.

Ekkor született Don Bosco tollából a Katolikus olvasmá-nyok és a közreműködésével A harang című újság.

Az előbbi rendkívüli népszerűsége annyira felbőszítette el-lenfeleit, hogy többször fenyegették meg életveszélyesen és életére is törtek.

Mindez nem tántorította el a Krisztus által kijelölt úttól.

Mi, kezdő tollforgatók is erőt meríthetünk az ő elszánt hit-tartásából élete minden területén.

(T. M.)

A pásztor és bárányai Don Bosco és az ifjúság

Meghökkenítő hír, vagy inkább pletyka ütötte meg a füle-met. Egyes személyek azt firtatják, hogy mi joga mondják magukat az oratóriumi fiúk és lányok Don Bosco ifjúságának. Azzal támasztják alá, hogy Don Bosco csak olyan fiúkat gyűjtött össze, akiknek nem volt családjá, az utcán lófráltak, vagy lopásra adták fejüket.

Ez a tény megcáfolhatatlan. Don Bosco először tényleg csak a csavargó, árva gyerekeket hívta magához. Később ami-akor nagyobb tisztelet övezte, ipari iskolát alapított, s ide az árvákon, a szegény családok gyerekein kívül a középosztály-ba tartozó családok fiai is beiratkozhattak. Itt a fiúk vígan, boldogan dolgozhattak együtt Don Boscóval aki ugyanúgy ki-vette részét a munkából, mint tanítványai.

Később Don Bosco apácarendet alapított, így a fiúkon kí-vül a lányokat is taníttatni tudta. Ők varni, hímezni, főzni és más egyéb háziasszonyoknak nélkülözhetetlen ismereteket tanulhattak.

Így eloszlatjuk azokat a téves nézeteket, hogy Don Bosco csak az árva, kallódó fiatalokat vonzotta magához.

Együtt imádkozott, énekelt, játszott, kirándult a fiatalok-kal. Oktatta őket a jóra, szépre, a munka szeretetére a szülők tiszteletére És az Isten imáadására. Utat mutatott nekik a hit által az élet nehézségeinek leküzdésére.

Így joggal állíthatjuk magunkról – igen, ezt írom, mert én is közéjük tartozom –, hogy mi is Don Bosco ifjúságához tar-tozunk. Mindannyian.

(B. I.)

DON BOSCO MA

Mielőtt a mai helyzetet boncolgatnám, szükségesnek tartom megvizsgálni, ki is volt Don Bosco, mi az ő érdeme. Don Bosco egyszerű, szegény, és vallásos, jó keresztény család harmadik gyermekeként látta meg a napvilágot 1815. augusztus 15-én, a Becchi tanyán, Piemont tartományban. Ferenc, az apa korán – 1817-ben – meghalt, a három gyermek és az anyós gondozása az anyára, Margitira szakadt.

János tőle tanulta a Szűzanya különleges tiszteletét és mély vallásosságát.

9 éves korában egy álom mutatta meg neki jövőendő munkáját, de ezt akkor sem ő, sem a család nem értette meg. Az álmok egész életét elkísérték, belőlük merítette a legkilátaltalanabb helyzetekben is a derűt, a bizakodást, – a Szent Szűz almaiban kormányozta, irányította őt.

Már kisgyermek korától pap szeretett volna lenni, ezért kirtartóan tanult, bár a tanulás mind neki, mind családjának nagy áldozatokat és nélkülözéseket jelentett. De jó felfogása, páratlan memóriája, erős akarattal társulva gyorsan vitte előre a tanulásban. 1835-ben megkezdte szemináriumi tanulmányait a Castelnovo-i Egyházmegyei Szemináriumban. 1841-ben szentelték pappá. Ifjúságmentő tevékenységének kezdetét ettől az évtől számítjuk, pontosan december 8-ától.

Az elkövetkező évek a munka és nélkülözés évei voltak. Ebben az időben bontakozott ki a torinói oratórium, először falusi környezetben, majd az un. Pinardi házban, innen terjedt el az egész világon.

Édesanyját is maga mellé vette, aki 1856-ban bekövetkezett haláláig legbuzgóbb segítője és tanítványainak szerető anyja volt.

Ebben az első oratóriumban nevelkedett Savio Szent Donmonkos, Boldog Rua Mihály – Don Bosco első utóda – és sokan mások, akik később segítségére voltak. Terveiről, munkájáról 1858-ban IX. Pius pápának is beszámolt, tőle bátorítást kapott arra, hogy alapítson kongregációt, melynek tagjai egyszerű fogadalmat tesznek. 1869-ben a Szent Szék jóváhagyta a Szalézi Szent Ferenc Társaság alapszabályát, s a Társaság rohamosan terjedt a világon: kollégiumokat, tanműhelyeket, oratóriumokat és ipari iskolákat létesített.

Don Bosco 1888. január 31-én bekövetkezett halála idején a világon már több mint 900 szalézi működött.

Don Boscót 1934 Húsvétvasárnap óta a szentek sorában tisztelhetjük.

Minden kornak megvannak a szentjei, Don Bosco jellegzetesen modern szent, aki nem önsanyargatások árán, mint a középkorban, nem látványos elragadtatások közepette, mint a barokk korban, hanem az ifjak Istenhez vezetésével és példaadó életével, mindig megőrzött derűjével vált szentté. Le tudta küzdeni lobbanékony természetét, szelíddé tudott lenni nagy önuralommal és buzgó önneveléssel, így vált alkalmassá arra, hogy neveljen és az ifjúság apostola legyen.

Mit mond Don Bosco a mának? Miben követhetjük?

Ma a III. évezred küszöbén Don Bosco művének nagyon sok aktualitása van, legalább annyira szükség van rá, mint a múlt században.

Ma is van szegény sorsú, nyomorgó és éhező gyermek, utcán csavargó, narkós, veszélyeztetett ifjúság, családok, ahol zsiroskenyér az ünnepi eledel.

Ez az ifjúságra nézve többféle veszélyt is rejt. Először is, ha a szülő összehúzza a nadrágszíjat, a gyermek is nélkülözni kénytelen, – de ez még a kisebb baj. Ez sajnos a lelkét is veszélyezteti. Miért?

Ha egy család nem jön ki a havi jövedelméből, a szülőknek másod-harmadállás után kell nézni, túlórának, dolgoznak, hogy meg tudjanak élni. Ezek a szülők nem tudnak gyermekekkel törődni úgy, mint ha csak napi 8 órát dolgoznának. Este 7-8 körül esnek haza, bekapnak valamit, és már az asztalnál elalszanak, olyan fáradtak. A gyerekek legfeljebb annyi jut: "Szervusz, fiam", "Hogy vagy, fiam?", "Mi újság az iskolában?"

Az ilyen gyerek kevesebb szeretetet, törődést, odafigyelést

kap, s ez nyomot hagy a lelkében. Csavarogni kezd, rossz társaságba kerül. Nyáron, amikor a délelőttjét már nem foglalja le az iskola, rosszabb a helyzet. Naphosszat az utcán kóborol, bandába verődve, nyakában egy madzagon a lakáskulcs. Ezeket hívják "kulcsos gyerekeknek". Mivel egész nap nem figyel rájuk senki, olyanok lesznek, amilyenné az utca neveli őket.

Igénylik a szeretetet, ezért könnyen válhatnak szekták al-dazataivá, akik a meg nem értett, elhanyagolt fiatalokat egy nagy "szeretet-bombával" csábítják, ejtik rabul, majd jó alaposan tönkre teszik, néha öngyilkosságba hajszolják, hasznukra semmi esetre sem válnak.

Rossz társaságba keverednek, csavarognak, káros szenvedélyekre szoknak (dohányzás, alkohol, kábítószer stb.), és ezután a fiatalok büntetőintézményében is végezhetik.

Ezeket a gyerekeket kell összegyűjteni, foglalkozni velük, szeretni őket, pótolni az egész nap robotoló szülőket. Az ilyen gyermek, – ha bekerül az oratórium közösségébe, – visszatér a világra az értelmes életbe.

Vannak más veszélyeztetett rétegek is. Furcsa, de a leggazdagabbak között is találkozunk ezekkel a tünetekkel, ha a kiváltó ok nem is azonos az előbbiekkal.

Bizonyos elit körökhöz tartozó szülők úgy gondolják, hogy ha gyermeküket elárasztják minden jóval, fűt-fát megvesznek neki, minden kötelességüknek eleget tesznek, a gyerekek már nem kell törődni, foglalkozni, hiszen "mindent megadtunk neki: külön szoba, video, tv, kocsit stb."

A gyerek azonban kocsit helyett talán szeretetet, video helyett törődést, a színes tv helyett egy kis odafigyelést igényelne. Az ilyen fiatal nem tud mit kezdeni magával, életűnt lesz, csavargó, narkózik, rossz társaságba kerül.

Ez a néhány példa is bizonyítja, hogy a XX. században – az atomkorban – sem állunk valami rózsásan. Ezt szem előtt tartva láthatjuk, mennyire időszerű ma is Don Bosco jelmondata: "Da mihi animas, cetera tolle!" – Adj nekem lelkeket, a többit vedd el!

Őket vezesse hozzánk az Úr, minket pedig hozzájuk, őket adja nekünk, a többit vegye el, hogy mi meg neki adhassuk hozzá vezethessük őket.

(D. E. J.)



Don Bosco 7. utóda a szentatyával a torinói stadionban

Emlékeim a szalézi életből

Üde színfoltja volt – és ma is az – a Szalézi Intézet városunknak. Meghatározó szerepet töltött be a fiatalság nevelése terén. Nekem is nagy élményt jelentett az intézet impozáns épülettömbjével, templomával, oratóriumával és nem utolsósorban hatalmas udvarával, amit játszótérnek használtunk. Itt mindenféle torna- és sporteszköz megtalálható volt, ami a fiatalok testedzéséhez kellett. A Szalézinak sok bentlakó diákja volt. Az udvar állandóan hangos volt a jókedvű kacagástól és zsvajjtól. Mindenütt játéktól kipirult fiúkat, vagy sértálva tanulókat lehetett látni.

A Szalézi akkoriban Peisch Alajos igazgató úr vezetésével működött, aki nagy hozzáéréssel vezette az intézetet. A "bentlakó" Majtényi tanár úr tanította a latin nyelvet. Mi oratóristák rendszeresen bejártunk délutánonként az intézetbe, ahol a szalézi atyák vezetése és felügyelete alatt játszottunk (sakkoztunk, ping-pongoztunk, rexeztünk, vagy különféle labdajátékokat játszottunk. Mágnesként vonzott minket a Szalézi.

A fiatalok szájából illetlen beszédet nem lehetett hallani.

Játék előtt bementünk a templomba, köszönteni az Ur Jézust, utána egy kis szentbeszédet tartott az igazgató úr, amit imádkozással fejeztünk be.

1930-ban megalakult a Szalézi cserkészcsapata, mely Trikál József nevét vette fel.

Sokat jártunk kirándulni, táborozni Komáromi László vezetésével. Táborház mellett énekelünk, mókáztunk, kis jeleneteket adtunk elő, szalonnát sütöttünk.

Testileg, lelkiileg egészséges fiatalokat nevelt a Szalézi, nagyon jó alapot adott és sok

hasznos dologra megtanított.

Máskor előadásokat rendeztünk; színdarab, szavaltatok, énekek voltak a műsorban, amit a szülők, ismerősök nagy érdeklődése kísért.

Ez a szép és hasznos munka 1935 - 1950-ig tartott, akkor államosították a Szalézi Intézetet.



Negyven év után – hála Istennek – újra beindult a szalézi élet. A rendház felújítása már befejeződött, az oratóriumé pedig most kezdődött el. 1993 májusában ismét tulajdonukba vehetik Don Bosco fiai az épületet.

A mai fiatalok számára is megnyílik a lehetőség, hogy Don Bosco szellemében nevelődjenek igaz emberré.

(SZ. GY.)

Január 31-e vonzásában

Don Bosco hetedik utódja – Don E. Viganò – 1991. szeptemberében járt hazánkban és akkor meglátogatta Balassagyarmaton a Szalézi Intézetet is.

Ajándékba kaptunk tőle egy-egy Don Boscót ábrázoló szentképet, melyet én azóta a Békés-Dalos-féle Újszövetségi Szentírásban "útmutatóknak" használok, – a naponta átélmelke-

kap olyan kegyelmet, hogy imáiban a maga elé hívott és lélekben maga elé idézett szentekkel meleg kapcsolatba kerülve, lelki ügyeket megtárgyalhat velük.

Ha imáinkban az Istennel, Jézussal, a Szűzanyával elbeszélgethetünk, az csak természetes, hogy a szenttéavatott lelkek is várják jelentkezésünket.

Don E. Viganò, amikor átadta a szentképet, azt mondta: "Coraggio!" – bátorság.

Nem csoda tehát, hogy a szalézi munkatársak – kiknek száma egyre növekszik – e felhívásra figyelve, egyre többen, egyre bátrabban, egyre tisztábban kívánják érvényesíteni Don Bosco szellemét; művei terjesztését előmozdítani, a nagybeteg társadalom orvoslásában segídezni.

Január 31-én világszerte megemlékeznek Don Boscóról, akinek apostol-lelke ezen a napon vált meg a szüntelen megfeszített munkában elhasznált földi porhüvelyétől.

Rendkívüli erényeire az Úr nyomta rá a "csodák" bélyegét. Így az ifjúság nagy barátját XI. Pius pápa már 1934. április 1-én a szentek sorába iktathatta.

Boldogok lehetnek Balassagyarmat és környéke lakói azért, hogy ebben a városban olyan templomot találjanak, mely Don Bosco tiszteletére épült, ahol a csodatévő nagy Szent ereklyéjét is őrzik, s ahol különösképpen lehet imádkozni a rendalapító közbenjárásáért.

E templom, amely mellett a felújított rendház és oratórium és egyéb ingatlanok, –melyek visszaszerzése folyamatban van, – zárándokhelye, lelki menedéke lehet az ifjúságnak és a felnőtt társadalomnak is.

Ahhoz, hogy a templom, a rendház maradéktalanul el tudja látni feladatát, nagy szükség van a hívek intenzív bekapcsolódására e magasztos munkába!

Ezzel nem csak Isten dicsőségét, de a magunk lelki javát is szolgáljuk, ha majd halálunk után elszámoltat minket az Úr földi sáfarkodásunkról.

Kamarás József

dendő fejezetek között a kép jelzi, melyik következik másnap imádkozásként is.

Szentünk képe – ha sokáig nézegetem – úgy tűnik, mintha lelkembe látna, szeméből sugárzó erő sugárzik, ellenállhatatlan hatású, és egy idő óta lelkemben képes vagyok az átélés élményében vele problémáimat is megbeszélni.

Tudom, nem mindenki érti ezt meg.

A vallástalanok talán meg is mosolyognak, de az, aki igyekszik naponta találkozni a szentáldozásban az Úr Jézussal,

Szabó Sándor:

Don Bosco kérünk

Don Bosco, kérünk,
légy ma is velünk,
mentsd meg imáddal
ifjúságunk,
mentsd meg nemzetünk.
Első templomod volt
e hazában
Gyarmatnak e temploma,
beragyogja életünk
minden napját
az oltárképen reánk
vigyázó Segítő Szűzanya.
Don Bosco áll előtte,
áldón tárja két kezét
a körötte levő gyermekfökre.
Mi is csatlakozunk hozzá
könyörgő imánkkal:
legyen minél több gyermek
az ő oratóriumában.

Kamarás József:

KÍSÉRTÉSSEN

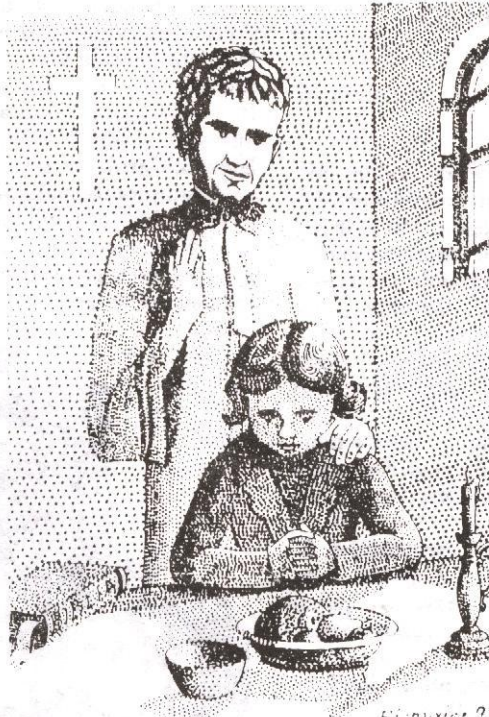
Olvasztott a szava
Mint a tűz a szurkot.
Zavart az a két szem,
Láva folyt belőle...
Lehelete fojtott,
Mint a kénnek gőze,
Már-már úgy éreztem
Nem kapok erőre...

S jöttek oázisok,
Ártatlan játékok...
Áltatott a szívem:
– Erre még van mentség! –
S aztán villámot szórt
Újból a közelség
S megremegett bennem
Jaj!... az életszentség.

Lengő ruhájából
Örök Évát formált...
Vonaglott alatta
Ideg, ér és izom.
Úgy éreztem, még ma
Reszkető ajakkal,
A bűn örök mérgét,
Kiiszom!... kiiszom!

És mint minden harcban
Van egy kis megállás,
Csak egy lélegzetnyi:
A döntő pillanat!
Kifogtam a lélek
kegyelem mélyéből
Hirtelen felszálló
Segítő lángokat.

Mily más volt már e láng.
Mily más volt a fénye.
Új erő ömlött szét
Gyengülő testemen.
És mikor elváltunk
Szemem könnyben úszott...
Átmentett... hisz őrzöm:
a SEGÍTŐ KEGYELEM!



Rizmajer János:
Áldom ételed és italod

Farkas Eleonóra

**CSAK EMBER
SZERETNEK LENNI**

Szeretnék mindent megköszönni.
A vándornak elébe jönni,
vizet adni a szomjazónak,
termést hozni még a jónak.

Átölelni a nagyvilágot,
tanítani az ifjúságot.
Megédesíteni mások éltét,
felépitni, mit ront a kétség.

S ím benne rejlik mind e szóban
a szóvirágok milliója:
Csupán EMBER szeretnék lenni
és mindenkit emberré tenni!

**"Érettségi
bizonyítvány"**

Közelségre vágytam, cuclit kap-
tam, szülőkre vágytam, játékok
kaptam, beszélgetni vágytam, egy
könyvet kaptam, tanulni vágy-
tam, bizonyítványt kaptam, sza-
badságra vágytam, fegyelmet
kaptam, gondolkodni vágytam,
tudást kaptam, áttekintésre
vágytam, betekintést kaptam,
szeretetre vágytam, erkölcsant
kaptam, hivatásra vágytam, ál-
lást kaptam, boldogságra vágy-
tam, pénzt kaptam, függetlenség-
re vágytam, kocsit kaptam, értel-
mes életre vágytam, karriert kap-

tam, reménységre vágytam, ret-
tegest kaptam, változtatni vágy-
tam, sajnálkozást kaptam, élni
akartam...

*

Kamarás József:

**TINÉDZSEREK
IMAJA**

A szent Szűzhöz fordul
A vergődő ifjúság
Hogy a bűn árkából
Új életre mentse át.

Mert ijesztő éjben
Tétovázva lépdesünk
Új tavaszra várunk
Es igaz szót kér szívünk.

Szív, ne csüggedj el,
Vár ránk a Szűz és véd,
A tinédzser anyja
Ört áll, de te is kérd!

Húz a test és vérünk,
Vad érzelmek rabja lett,
Lázálomunkban látjuk
Oly szomorú a kereszt.

Szív, ne csüggedj el,
Vár ránk a Szűz és véd,
A tinédzser anyja
Ört áll, de te is kérd!

A szent Szűzhöz fordul
A vergődő ifjúság,
Ifjak, lányok anyja,
Esdve kérünk, nézz le ránk!



Rizmajer János:
Emlékezés Don Boscóra

HISTORIA DOMUS

Bosco Szent János első temploma Magyarországon

Bosco Szent János emléknapijára készülve úgy vélem, akkor leszünk hívei, igaz követői, ha megemlékezünk arról a csodás tetteről, amelyet városunkban vitt végbe. Ma már kevesen élünk, akik az ő tettének, első nagy művének szemtanúi és részesei voltunk, mint gyerekek. Legszebb dolog erre úgy emlékezni, hogy nem saját szavainkat, hanem az akkor élők hősi tetteit idézzük.

Ha kézbe vesszük a Szalézi Értesítő 1935. október 8-i számát, az első oldalon ezt olvashatjuk: Bosco Szent János első temploma Magyarországon.

Ez a cikk annyira bensőséges hangulatú, hogy ennek ismeretése csak elferdítés és üres szólam, mégis megkísérlem csak azért, hogy a fiatalabbak is átélhessék e gyönyörű nap eseményeit.

"Bensőséges ünnepély színhelye volt 1935. szeptember 8-án, Kisboldogasszony napján a határszéli kedves palócváros: Balassagyarmat. Ekkor áldotta meg Trikál József dr. pápai prelátus, egyetemi tanár a szaléziánusok magyar rendtartományának első nagy templomát.

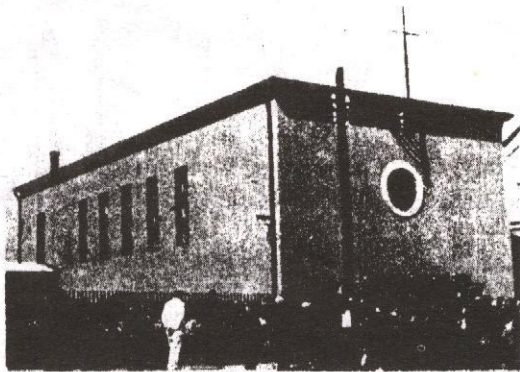
A templom védőszentje a tavaly szenttéavatott világhírű szociális apostol és nagyszívű gyermekbarát: Bosco Szent János, s így ez mint ilyen is első hazánkban, amely a nagy szent tiszteletére épült. Ez a tény avatta a templomszentelést oly nagy jelentőségűvé, mely ünnepe volt nemcsak a szaléziánusoknak és ügybarátaiknak, de a magyar ifjúságnak is.

A szaléziánusok most egy éve telepedtek meg Balassagyarmaton, a város kiváló szülöttjének és díszpolgárának, Trikál József dr. egyetemi professzornak jóvoltából. A Szent Imre árvaház vezetését vette át a szerzet, s már ekkor felmerült a templom építésének gondolata. Az intézet ugyanis meglehetősen szerény és kicsi, úgyhogy nem volt alkalmas hely istentiszteleti célokra.

Ideiglenesen egy nagyobbacska szobát rendeztek be kápolnának. Ekkor a nagylelkű főpap egy nemes elhatározással, áldozatkész adományával megvetette a mostani templom alapját, s lehetővé tette a templom megépítését.

Nemsokára megalakult a templomepítő bizottság, melynek elnökségét dr. Daross József, a vármegye alispánja vállalta.

A templom építése április 24-én megindult. Ezután rendszeresen folyt a munka, a nyár végén már ki lehetett tűzni a megáldás napját. Ezt szeptember 8-ában állapították meg.



Végre elérkezett a nagy nap. A templom főbejárata, s az ideiglenes oltár virágdíszben várta a nagyszerű alapítót, Trikál prelátust, aki Budapestről fél 10-kor érkezett.

Elsőnek az ifjúság nevében köszöntötte a főpapot az egyik intézeti növendék, talpraesett, szép beszédében. Utána Kray Pál plébános az egyházközség nevében, dr. Paczolay Zoltán kormányfőtanácsos elnök pedig a hívek nevében üdvözölte.

Trikál József látható megilletődéssel köszöntötte meg kedves szülővárosának feléje áradó szeretetnyilvánítását.

Ezután kezdődött a templom megáldásának lélekemelő szertartása, amelyet a prelátus, a szaléziánusok, a helybeli és környéki papság díszes segédletével végzett. A prelátus meghintette a falakat szentelt vízzel, majd bevonult a templomba. Itt a mindenszentek litániáját kezdték mondani. Amíg a szertartás tovább folyt a templomban, azalatt kint a hívőszereggel Blázsi Károly szentszéki tanácsos imádkozta a litániát.

A templombenedikálás befejezése után bebocsátották a híveket az immár megáldott új Istenházába. A prelátus elmondta az első szentmisét és szentbeszédét, amelyet mindvégig ragyogó stílus, gazdag tartalom, nagy tudás, a mélyen átértett lelkeség jellemezte.



Mindjárt a bevezetésben költői ihletettséggel vont párhuzamot a természet elragadó bája, a tiszta lelkek szépsége között: mindkettő Isten gyönyörűsége temploma. Majd kifejtette a templom védőszentjének, Bosco Szent Jánosnak rágyakorolt vonzó hatását, a sürgető lelkesültséget. A végén megköszönte a templom építésében vele közreműködők nagylelkűségét, mindannyiukra Isten áldását kérte.

A nagyhatású beszéd mély benyomást gyakorolt a hívekre. A szentmise alatt a balassagyarmati egyházközség ének és zenekara Demény: Szent Erzsébet latin miséjét adta elő, Erdélyi József országos karnagy vezényletével. (Erdélyi József a nagytemplom kántora és az elemi iskola igazgatója volt.)

A hívek száza szorultak ki a zsúfolt templomból, ezek részére Antal János szalézi tartományfőnök mondott szentmisét és szentbeszédét az intézet udvarán.

E nagyszerű sorok elolvasása után illő, hogy megálljunk egy pillanatra, elmélkedjünk e csodálatos emberek tetteiről, a Szentlélektől kapott indíttatásokról.

Vajon mit tettünk mi mostani szaléziánusok, munkatársak? Mondtunk-e legalább havonta egyetlen "Üdvözlégy"-et azért, hogy ilyen pompás örökség birtokosai lehettünk?

Kértük-e a Segítő Szűzanyát, legyen velünk ma is ebben a nehéz időben?

Tartsunk már végre igazi lelkiismeret-vizsgálatot. Ott voltunk-e, vagyunk-e lélekben napi munkánkban az igazi Don Bosco követők között?

Vettünk-e annyi fáradságot, hogy elmondjuk gyermekeinknek: ha a templom előtt mész, vess keresztet, nézz fel Don Boscóra, akinek a szobra ma is a rendház bejárata fölött van, aki imára kulcsolt kézzel rámosolyog mindenkire.

Tudod-e, hogy az ő imára kulcsolódó keze, a te gyermekeidért könyörög ahhoz a Segítő Szűzhez, aki őt életének minden napján csodálatos módon vezette?

Itt élsz te is a városban. Ne feledd el soha, hogy a te gyermekedet is hívja Don Bosco, hívja a Szűzanya. Vedd észre, hogy most épül az oratórium, amely a te gyermekedet is várja, hogy megtanuljon hinni. Higgye, hogy van szeretet és béke, még akkor is, ha mást mondanak. Próbálj meg anyagi áldozatot hozni, hogy ezzel is bizonyítsd hitedet.

(Sz. S.)

JOBB EZEN A FÖLDÖN ÉLNI, MINTI EGYÁLTALÁN NEM LÉTEZNI.



Kedves fiatalok, tisztelt olvasók, az Életerő első számában megjelent a magzati élet védelmében a parlamentben elmondott beszédből megismétlek egy mondatot: "Mindannyian jól tudjuk, hogy a felnőttek kialakult gondolkodásmódját nehéz átalakítani."

Sajnos ezt igazolta a magzati élet védelmében

hozott törvény - B - változatának elfogadása, amely a Katolikus Püspöki Kar nyilatkozata szerint: "Az anya jogának hangoztatása a születendő gyermek életének kioltásával kapcsolatban a női méltóság és az anyai hivatás megcsúfolása."

A törvény az eddig érvényben lévővel szemben azt az előrelépést tartalmazza, hogy senki semmilyen bizottságtól nem kap engedélyt magzatának elpusztítására, nem nyugtathatja lelkiismeretét azzal, hogy mások engedélyének birtokában cselekszik.

Az anya hivatkozhat, ha más indoka nincs "válsághelyzetre" is, amely az egyéni értelmezés lehetősége miatt gumi-fogalom.

Ezzel kapcsolatban a szécsényi születésű Dr. Fodor András Attila képviselőtársam Madách örök érvényű látomását idézte: Az ember tragédiájában az első emberpár álombéli bolyongásai révén megismervén az emberiség sorsát, Ádám a látottak feletti elkéseredésében, odaáll a kétségbeesés szirtfokára, hogy leveesse magát. Ha megteszi, vége az emberiség történetének, még mielőtt elkezdődött volna. A jövő reménytelen, látszólag nincs ami megmentse Ádámot és vele az emberiséget - és mégis, Éva szavai: anyának érzem magam, nemcsak értelmetlenné teszik Ádám önpusztítását, hanem egy csapásra értelmet adott az első emberpár, ezzel az emberiség életének.

Képzeli el, hogy Éva az anyaság hitvallása helyett azt mondja: Kiűztünk a paradicsomból, válsághelyzetben vagyok, vedd le magad!

Lehet-e kérdés, hogy melyik felfogás szogálja az emberiség jövőjét?

A magzati élet védelme mellett elmondott érvek között hallhattuk egy 8 hetes magzat szívdobogását magnófelvételtől, mely számomra az élet igenlését jelentette.

Az életért való könyörgést jelenti az a filmfelvétel is, ahol a halálra ítélt magzat menekül az abortuszt végző orvos eszközei elől.

Igazán sajnálom, hogy a törvényjavaslat - A - változatára, amely az emberséges, a keresztény elvárást legjobban megközelíti 79 képviselő szavazott igennel, 162 nemmel szavazott és 37 tartózkodott.

A szavazatok megoszlása: (parlamentari pártok szerint) Igennel szavazott:

a Magyar Demokrata Fórum képviselőinek	38 %-a,
a Szabad Demokraták Szövetsége	" 10 %-a,
a Független Kisgazda Párt	" 41 %-a,
a Magyar Szocialista Párt	" 0 %-a,
a Fiatal Demokraták Szövetsége	" 5 %-a,
a Kereszténydemokrata Néppárt	" 100 %-a.

Az emberi élet a fogamzással kezdődik. (Erről beszélt Dr. Szentágoty János tudós orvosunk is.)

Kedves fiatalok, fiatal házaspárok most próbáljuk meghallani mit üzennének leendő gyermekeitek, ha értenék üzeneteiket:

Köszönjük, édesapánk, hogy a kislányban, akit kiválasztottál leendő édesanyánkat kerested aki elfogad és szeretettel fölnevel. Köszönjük neked édesanyánk, hogy a fiúban, akit megszerettél, leendő édesapánkat láttad, akire egész életedben rábízhatsz magad s minket, leendő gyermekidet.

Köszönjük, hogy hűségesek vagytok egymáshoz.

Köszönjük, hogy a testi-lelki szerelemre mindig tisztelettel gondoltok.

Köszönjük, hogy nem vagytok önzők, s nem kerestek olyan örömeket, melyek miatt előttünk szégyenkezni kellene.

Köszönjük, hogy már most vigyáztok egészségünkre, s nem vagytok rabjai kábítószernek, alkoholnak, sem dohányzásnak, sem más káros szenvedélynek.

Köszönjük az önzetlen lemondást, minden megszerzett képességet, szakmát, az élet dolgaiban való jártasságot, hiszen mindeme gazdagságot veletek együtt élvezük majd.

Köszönjük, hogy vállaltok, az elfogadott emberi törvény fölé helyezve a "Ne ölj!" erkölcsi parancsát, mely az emberi természetből ered, mert jobb ezen a földön élni, mint egyáltalán nem létezni.

A törvény ugyan senkit sem kötelez a magzati élet elpusztítására, de büntetlenül megengedi.

Madáchot idézem ismét: "Lucifer: Mit késem ennyit? Fel, munkára fel." Máris megfogadták e buzdítást azok az ateista szervezetek akik az Alkotmánybírósághoz kívánnak fordulni, mert a törvény semmilyen garanciát nem nyújt a műtét elvégzésére vonatkozóan, mert az egészségügyi szakalkalmazottak bármikor megtagadhatják a terhesség megszakítás elvégzését. Szerintük tehát továbbra sem érvényesek az orvosok hippokratészi esküjének következő mondatai:

"Senkinek sem adok halálos mérget, akkor sem, ha kéri, és erre vonatkozóan még tanácsot sem adok. Hasonlóképpen nem segítek hozzá egyetlen asszonyt sem magzata elhajtásához."

Kinek a felelőssége, hogy a mai orvosok többsége nem ismeri a hippokratészi eskü hiteles szövegét, hogy mi mindent hallgatnak el a közvélemény elől, hogy az iskolában kevés szó esett az élet értékéről, felelős párok kapcsolatokról, a terhesség megszakítás lehetséges következményeiről.

Humánusak vagyunk a legelvetemültebb tömeggyilkosokkal szemben is, (elévülés címén, vagy mert már öregek), a legártatlanabb magzatokkal szemben mennyivel inkább kötelességünk emberségesnek lenni. Valaha büntetlenül lehetett megölni rabszolgákat, a spártaiak ledobhatták gyermekeiket a Taigetos hegyéről.

Eljön az idő, és keresztény felfogásunk ezt sürgeti, amikor elrettenve gondolunk (gondolnak utódaink) az emberi természetből eredő erkölcsi törvényeknek az elmúlt évtizedek alatti lerontására.

Egyházi vezetőinkel együtt bízunk abban, hogy egyre több édesanya hallgat igaz lelkiismerete szavára, és lesz bátorsága a közvélemény ellenkező hatása ellenére is megőrizni női méltóságát és anyai hivatása szépségét.

Találjon meghallgatásra Szentatyánk, II. János Pál Czesztochowában elmondott imája: "Istenszülő Édesanya... Szenteld meg a családokat. Örködj a fiatalok lelken és a gyermekek szívén. Segíts bennünket, hogy legyőzzük a nagy erkölcsi veszélyeket, amelyek az élet és a szerelem alapvető rendeltetését fenyegetik."

(Kovács Gábor)

"ÍTÉLET VAN MOST A VILÁGON" (Jn 12, 31)

Néhány gondolat a szektákról II. rész
Írta: Vendrey Gábor plébános

Íme az Isten ítélete a szektákkal kapcsolatban:

"Csodálkozom, hogy attól, aki meghívott titeket Krisztus kegyelmére, ilyen hamar átpártoltatok egy más evangéliumhoz, jóllehet nincs más, legföljebb néhány ember akad, aki megzavar titeket, és igyekszik elferdíteni Krisztus evangéliumát. De ha akár mi, akár egy mennyei angyal más evangéliumot hirdetne nektek, mint amit mi hirdettünk: átkozott legyen! Amint már kijelentettük, most újra megismételjük: Ha valaki más evangéliumot hirdetne nektek, mint amit tőlünk hallottatok, átkozott legyen!" (Gal 1, 6-9)

Hiába tagadják a szekták kézzel-lábbal, hogy ők szekták

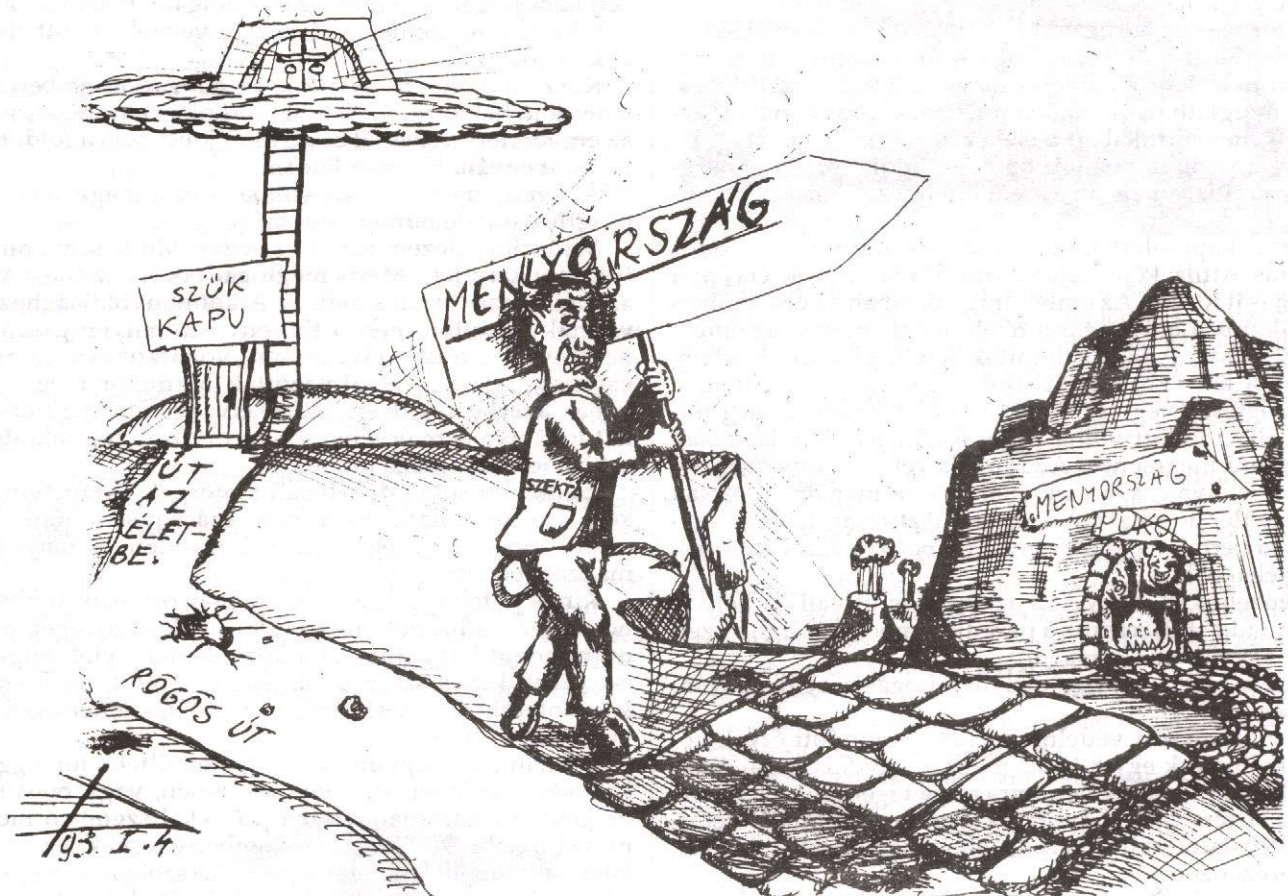
volnának, hiába próbálnak a polgári társadalom szabályai szerint szalonképesek lenni, Isten ítélete elől nem menekülhetnek el. Szent Pál sem a polgári liberalizmus szemszögéből nézi ezt a jelenséget, amikor ugyanott így ír: "Az emberek kedvét keresem ezzel (az ítélethirdetéssel), vagy az Istenét? Talán embereknek akarok tetszeni? Ha még emberek tetszését keresném, nem volnék Krisztus szolgálója." (Gal 1, 10)

És mennyire másképpen hangzik Isten ítélete azokról, akik az egy, szent, katolikus és apostoli hithez hűségesek maradnak: "A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, hitem megtartottam. Készen vár az igazság győzelmi koszorúja, amelyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindenkinek, aki örömmel várja eljövetelét." (2 Tim 4, 7-8)

Mi ez utóbbit választottuk.

Folytatása következik

Ő JOBBAN TUDJA



A HIT GYÜLEKEZETE nem katolikus

A TV Híradó december 15-én este nyolc órakor sugárzott kiadásában téves kijelentések hangzottak el a Hit Gyülekezete elnevezésű vallási közösség valamint a katolikus egyház kapcsolatát illetően. A tudósításban elhangzott, hogy állítólag "két pápa is hivatalosan elfogadta és támogatja" a Hit Gyülekezete nevű közösséget.

E megállapítás teljesen hamis – hangsúlyozza a Magyar Katolikus Püspöki Kar Titkársága által december 16-án kiadott nyilatkozat. – "Egyik pápa sem hagyott, nem is hagyhatott jóvá olyan gyülekezetet, mozgalmat, amely alapvető tételeiben eltér a katolikus tanítástól, nem fogadja el annak szervezetét és legfelső irányítását. Kijelentjük, hogy a Hit Gyülekezete nem tartozik a katolikus egyházhoz, sőt tanításában számos ponton élesen szemben áll vele.

(Megjelent az Új Ember 1993. január 3-i számában)

VIGYÁZAT, AKNA!

Amikor egy könyvet veszünk a kezünkbe, rögtön megnézzük, hogy kinek a kiadása. Mostanában sok olyan könyvvel találkozunk, melynek kiadója a Watch Tower, Wachtrum, esetleg Órtorony. Az ilyen kiadványok mögött a jehovista szekta áll.

Ezek legnagyobb csusztatása az, hogy tagadják Jézus Krisztus istenségét, Jézust csak embernek tartják. Vigyázzunk, hogy ne vegyünk, ne olvassunk és a lakásunkban se tartsunk eretnek könyveket, szórólapot!

(Vendrey)

KÖTŐDÉS

Állt a konyhaablak előtt, és amint kinézett, látta az éppen rügyeit bontó szőlőlugast és hallotta a vizesvödör csörrenését, amint nagyapja letette a folyosó kövére. Ez hat évvel ezelőtt történt, amikor megszületett kisebbik fiuk, és ugyanakkor elcserélték korábbi lakásukat egy nagyobb, de romos házra. Amíg a házat férje lakható állapotba hozta, ő a két kisfiúval – a három éves Tamással és a hat hetes Péterrel – négy hónapra kiköltözött nagyszüleihez Orosziba.

Életet, vidámságot vittek az öreg parasztházba. Nagyapja akkor hetvenhét éves volt, – ezt az öreg úgy fogalmazta meg, ha korát kérdezték, hogy éppen kéthetes –, nagyanyja hatvankilencedik évében járt. Istennek hála, mindketten jó egészségnek örvendhettek.

Szívesen fogadták őket, újra érezték a család gondoskodó szeretetét. Kényeztették is az unokákat minden jóval, odafigyeléssel.

A nagyapa esténként nany gonddal készült a kis Peti fürdetéséhez, befűtött, melegítette a vizet, s végig ott állt dédunokája fölött, amíg a kicsit fürdették.

Napközben is gyakran abbahagyta munkáját a műhelyben, és feljött megnézni, betakarni a kicsit. Máskor kistraktorján maga mellé ültette Tamást, és együtt mentek nagy büszkén végig a falun, ki a szőlőhegyre.

A nagymama finomabbnál finomabb ebédek főzésével járt a kedvükben, és minden ismerősnek örömmel mondta a faluban, hogy tengernyi dolga van, mert itt vannak az unokák. Vasárnaponként szépen felöltözve együtt mentek a templomba, hadd legyen teljes valamennyiük öröme.

Így telt el a nyár, eljött az ősz, elkészült a ház és a fiatalok hazaköltöztek.

De ez alatt a néhány hónap alatt olyan szoros kapcsolatot alakult ki közöttük, ami egész további életüket meghatározta.

Azóta is rendszeresen kijárnak a gyerekekkel, és ami- ben csak tudják, segítik egymást.

A nagyapa most már nyolcvanhárom éves, az ősszel megoperálták, csak a Jóisten tudja, hogy még mennyi időt tölthet közöttük. Amíg a kórházban feküdt, szinte minden este bent voltak nála.

A műtét utáni harmadik napon megfogta két dédunokája kezét és azt kérdezte: "Na fiaim, a nyáron fölülünk a traktorra, és kimegyünk a szőlőbe?"

klára

MEGHALLGATNI A MÁSIKAT

Hányszor lehetünk fültanúi olyan beszélgetéseknek, amikor két ember csak arra vár, mikor vághat bele a másik szavába, hogy saját mondanivalóját közölhesse. A kívülálló számára mulatságos az ilyen párbeszéd. Engedjük szóhoz jutni a másikat. Fontosabb együtt érezni és meghallgatni a másikat, mint beszélni. Lehet, hogy beszélgetőtársunk már több ízben próbálkozott elpanaszolni gondjait, alig ejtette ki az első szót, máris megkapaszkodunk benne: "Igaza van. De mit szoljak én? Hallgassa csak meg velem mi történt...!"

Mindenki szóhoz szeretne jutni. Szavak áradata ontja el a világot. Beszélő műszereket találunk ki magunknak: rádiót, televíziót, lemezjátszót.

A reklámok tarka fénye, az újságok betűözöne elnyomja gondolatainkat, mondanivalónkat; hasonlóan a tenger dagályához, amely visszanyomja medrébe a kis patakot. Az ember szívesen közli magát, néha pedig kifejezetten szüksége van erre.

Jó volna, ha azt mondhatnák rólunk: "Keresztények. Ők azok, akik olyan szépen meg tudják hallgatni a másikat!"

A felebarát iránti szeretet egyik kifejezési módja: lehetőséget adni embertársunknak, hogy elmondja, mi bántja, mitől fél, mi szerez neki örömet. Sokszor nincs is többre szükség ahhoz, hogy az ember ne érezze magát egyedül szomorúságában vagy örömeiben.

Magányából kiemelni valakit, a megértő szeretet cselekedetének számít az Evangélium tanítása szerint.

Szűz Mária-ra kellene gyakrabban gondolnunk. A Szentírás kevés szavát örökítette meg, Szent Józsefnek pedig egyetlen szavát sem ismerjük. Hozzájuk pedig angyalok, pásztorok, bölcsek, sőt maga az Isten szólt. S ők csak hallgattak.

Nekünk is az Ő példájuk szerint kellene meghallgatni embertestvéreinket.

Maly László SDB

12 VÉGZETES TANÁCS

a szülőknek, ha gyermekeiket bűnözőkké akarják tenni.

Brémban, a fiatalok ügyeivel foglalkozó törvényszéken jelent meg az alábbi szövegű plakát. Érdemes elgondolkodni rajta.

1. Adj meg gyermekednek mindent, amit csak akar, így arra a meggyőződésre jut majd, hogy az övé az egész világ!
2. Ha gyermeked trágár, izléstelen kifejezésekkel él, csak neved rajta, hogy annál érdekesebbnek tartsa magát!
3. Semmiféle vallásos nevelésben ne részesítsd! 18 éves korában majd ő maga választhat, miben higgyen!
4. Sose mondd gyermekednek: "nem jó", "nem helyes"! Ezáltal esetleg még bűntudata támadna.
5. Minden hibáját, hazugságát igyekezz helyette elrendezni! Így biztos lesz abban, hogy a saját vétségeiért is mások a felelősek.
6. Olvasson, amit csak akar! Evőeszközét viszont gondosan fertőtlenítsd!
7. Házassági perpatvaraitoknak legyen a tanúja! Ha majd elváltok, legalább nem csodálkozik.
8. Bármint megkívánna, adj neki pénzt rá, nehogy valaha is rádöbbenjen, hogy a pénzért meg kell dolgozni!
9. Gondoskodj arról, hogy minden lehetséges ételt, italt, luxust megkapjon. Különben a reklámok láttán esetleg depresszióba esik.
10. Adj neki igazat! Hiszen a szomszédok, a tanárai és mindenki más is csak bosszantják és kárát akarják.
11. Ha végül haszontalan csibész lesz belőle, mondd el mindenkinek, nem tehetsz róla, hiszen mindent megtettél érte.
12. Készülj föl időben a rögös, tövises életre. Ha a fentieket megtartod, mindenképpen részed lesz benne.

**Egyházközségi Képviselőtestületünk tagjának
- Tózsér Zsoltnak - beszéde
az év végi hálaadó szentmisén**

**A II. Vatikáni Zsinat Az Egyház a mai világban
c. rendelkezése (4. pont)**

"Az Egyháznak, hogy feladatait teljesíthesse, szüntelenül vizsgálnia és az Evangélium fényénél értelmeznie kell az idők jeleit. Ez a kötelessége, hogy ezáltal minden egyes nemzedéknek korszerű választ adhasson az örök emberi kérdésekre... Ismernünk és értenünk kell tehát a világot, amelyben élünk".

Vajon nem természetes-e, hogy az Egyháznak meg kell ismernie a mai embert, a mai világ problémáit, ha választ akar adni erre? Nem természetes-e, hogy mai nyelven kell szólnia, ha hirdetni akarja Krisztus tanítását a mai embernek? Vagy nem természetes, hogy ha a mai nyelven akar szólni, úgy azt előbb el kell sajátítania?

Valóban, ezek mind természetes kérdések. Ugyanakkor az is természetes, hogy minden szervezet, minden intézményszerű közösség szükségképpen ki van téve a megmerevedés veszélyének, ami a közösség természetével járó tulajdonság. Az emberi közösség nem létezhet bizonyos szabályok, írott vagy íratlan közösségi törvények nélkül. Márpedig ahol törvények vannak, ott fennáll a veszélye annak, hogy a törvények túlhaladottá válnak, így az új kérdésekre a régi törvénnyel nem lehet válaszolni. Ezért minden közösségnek állandó feladata az, hogy korszerűsödjék, hogy megújítsa szabályait. A szabályok megújítása annál nehezebben valósul meg egy közösségben, minél hosszabb időn át bizonyultak működésképesnek, hiszen ezáltal gyökeret vertek a közösségben, ezért a közösség magához tartozónak érzi és nyilvánítja azokat, és önmaga elleni támadásnak fogja fel megkérdőjelezésüket, minél inkább a változhatatlanság és szentség látszata, fénye lebegi körül e szabályokat és formákat, hiszen így az előírások az érinthetlenség benyomását keltik.

Ezeknek az írott és íratlan szabályoknak a megújítása akkor szerencsés, ha az Egyház szándéka megegyezik a közösség szándékával és még az egyén érzelmeit sem sérti.

Tegyük fel a kérdést: Mi az Egyház teendője a jelenben? vagy: Mi az Egyház teendője a megváltozott jelenben? Egyik nagyon fontos teendője, hogy a Szentírás fényénél értelmezze a mai kort. Erről a Zsinat ezt írja:

"A jelenkor figyelembevételére éppoly fontos a gyakorlati teológiában, mint magának a kinyilatkoztatásnak a szem előtt tartása".

Az Egyház a teológiai kutatás mellett feltételezi a szociológiai vizsgálódást, a jelenkor, a társadalom, az intézmények és struktúráik, a csoportok és a bennük helyet foglaló egyének ismeretét.

Tehát nem hibás az a kialakulni látszó gyakorlat, hogy az egyház tagjai foglalkoznak a mai kor problémáival, ill. az sem hiba, hogy ha a lelki vezető felhívja a hívei figyelmét bizonyos napjainkban tapasztalható sajátos problémakörre. Krisztus garantálta kegyelmi támogatását az Egyház számára, de egyidejűleg a mi teljes - minden emberi képességünket latba vevő - közreműködésünket is elvárja. Szent Pál azt mondja: "Nem magatokért vagytok keresztények". Vagy mi lenne, ha a kovász nem erjesztené meg a tésztát, vagy a só nem izesítené meg a levest, hanem csak annak lenne sós, aki szétharapja?

Munkálkodnunk kell a közösségért, a közjóért minden lehetséges eszközzel és minden tehetségünkkel. Mindenki ott segítsen, ahol tud, ahogy lehetőségei megengedik, fizikai munkával, szellemi munkával, közszolgálatot vállalva, anyagi segítséget adva, elutasítva a közönyt, a közömbösséget, azt a szemléletet, hogy majd csinálja más helyettem! Egy dolgot, egy tulajdonságot nagyon meg kellene tanulnunk a zsidó néptől: összetartani mindig, mindenben!

**PALÓC PÉLDA - SZALÉZI
LELKISÉG**

A Szűzanya eljegyzése és a kánai menyegző

A palócföldi számos búcsújáró hely és az itteni szokások jellemzően mutatják a katolikus palóc nép azon lelki igényét, hogy a Szűzanyával mind bensőbb kapcsolatban éljen. E Mária-tisztelet sajátos, eleven megnyilvánulása az évenként, január második felében megtartott Szűzanya eljegyzése ünnep. Ilyenkor falvak tucatjaiban, többnyire valamely igen vallásos család házában végzik az ájtatosságot. A tisztaszoba, "mint a mennyország előcsarnoka": templomi hangulatot idéző házioltár, ahol még "öröklámpa" is fénylik, közepén a Szűzanya szobra menyasszonyi öltözetben, balján Szent József palástba öltöztetett alakja. Előttük feszület, két oldalt angyalok és szentek szobrai, valamint sok-sok virág. Az égő szentelt gyertyák és a díszes oltárterítő csak fokozzák az ünnep fényét. Több helyen megfigyeltünk kivirágzott aranyesőágra függesztett "József" feliratú táblácskát is, mely közvetlen utal a szent hagyományokra, melyek szerint mennyei sugallatra, csodálatos módon választatot ki Mária jegyese.

Az érkező vendégek rendre az oltár elé járulnak, megcsókolják a keresztet és gyakran Szűz Mária és Szent József szobrait is. E mellett letérdelve köszöntik az ünnepeket, mert bár az Oltáriszentség nincs jelen, a szobrok és az ünnepi készület a szentek valóságos közelségét eredményezik a jelenlevők számára, és így természetes a fokozott tisztelet adás. Nemsokára felcsendülnek az ünnepet köszöntő vallásos népének, és kezdetét veszi az ájtatosság. Régi nyomtatványok és kéziratos imádságok, történetek segítségével jelenvalóvá válik Mária eljegyzésének legendája.

Az eljegyzéshez menyegző tartozik, a kánai menyegző bibliai eredetű hagyományának megelevenítésével. A hagyomány ritualizálódik: a menyegzős ének szerint, amikor Jézus első csodatételeként a vizet borrá változtatta, az előénekes is megáldja a tele töltött kancsókat, majd az ének szövegéhez megfelelően táncra perdülnek. A rögtönzött asztalkán a legfontosabb, liturgikus ihletettségű táplálék a kenyér és a bor. Az ünnephez igazodva kenyeret gyakran a palóc lakodalmakban szokás örömlálcs helyettesíti.

Bevégezően az imádságokat és énekeket, a háziak különféle ételeket és süteményeket kínálnak. Az éjszakába nyúló ünnepről a más falvakból érkezettek csak reggel térnek haza, s a mértékletes evés-ivás után engesztelő imádságokkal, a családért, hazáért, élőkért és holtakért fohászkodva virrasztanak.

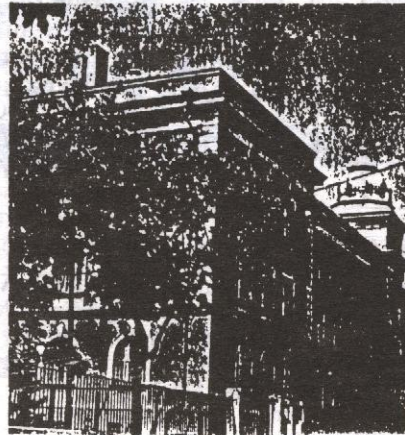
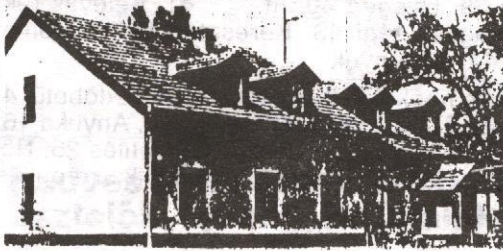
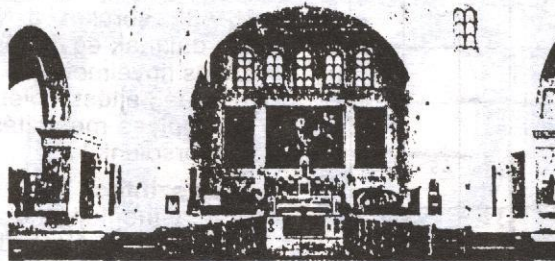
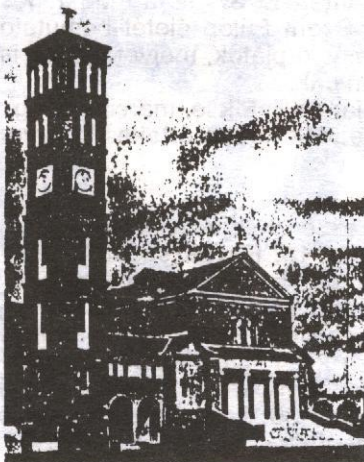
Ezen eljegyzési ájtatosság egyre több faluban terjed vidékünkön, és számos településen templomi alkalommal vált. Így Taron, Lőrinciben, Gyöngyöspáton, Gyöngyöspüspökiben templomban tartják, Magyarándorban pedig éppen tíz esztendeje egész búcsús jelleget öltött, nagy sokaság részvételével. Az egyik legújabb fejlemény a herencsényi, szintén templomi szokás, ahol a népi színjátszás legújabb hajtásaként is, fiatalok dramatizálják a szent hagyomány őrizte történeteket. Sőt, az elmúlt évben a szécsényi ferencesektől is meghívást kaptak az ünnepi előadás bemutatására.

A farsangi vígság az ember ősi, kozmikus igényét tükrözi az esztendő eme időszakában, és az egyház bölcsen helyezte ekkorra a kánai menyegző és a Szűzanya eljegyzésének ünnepét.

A szalézi fiatalok számára is követendő példa lehet a herencsényiek ünneplése, akik nyilván szívesen tesznek eleget egy balassagyarmati meghívásnak.

Másrészt a szalézi munkatárs, Trizna Lajos a népi ünneplést egyházi módon továbbfejlesztette, így a Mária-tisztelő szaléziak számára megvalósítható lehetőség Balassagyarmaton Égi Édesanyánk eljegyzésének megünneplése, évente január 23-án.

BEMUTATKOZIK A SZALÉZI NOVICIÁTUS



Noviciátusunk a szombathelyi Szalézi Rendház mellett, külön épületben van, ahogyan megújított Szabályzataink elő is írják, életközeli helyzetben. Mellettünk foci-, kosár- és röplabdapálya, szemben az oratórium, ahová hétfvégéken várjuk a környék fiataljait a szabadidő értelmes eltöltésére (játék, éneklés, beszélgetés). Az oratórium olyan hely, ahol a szaléziak Don Bosco szellemében foglalkoznak a gyermekekkel, szem előtt tarva a vallásosságát és a vidámságot.

Ujencévünk szeptember 8-án kezdődött. Ugyanekkor tettek fogadalmat az újjászerveződő Tartomány első noviciusai, negyvenöt év után először hivatalosan, nyilvánosan. A Tartomány nagy ünnepe volt ez. Öt új fiatal magyar szalézit kapott a Szenlélektől a Don Bosco Szaléziak Társasága, ugyanakkor pedig hat újabb noviciust.

Érdekes és izgalmas a mi helyzetünk. Újjáalakuló közösség tagjainak sorába készülünk beállni. Az idős atyák gyakran felhívják figyelmünket: Jól készüljünk, töltekezzünk, mert nagy a mi felelős-

ségünk, mi leszünk az új tevékeny nemzedék, rajtunk fog múlni milyen lesz az új magyar szalézi tartomány, hiszen a mostani rendtársak nagy része (70 %-a), hetvenen felüli. Ezért sürgetik például, hogy tanulmányainknak legalább egy részét külföldi szalézi közösségekben végezzük. Időközben pedig jönnek hozzánk tapasztalt szaléziak más, élő, tevékeny tartományokból, hogy segítsenek a megújulásban.

Ebben az egy évben a feladatunk elsősorban a lelki felkészülés: az Alapszabályok megismerése, az elmékedésben, Isten igéjének befogadásában, a Vele egyesült életben való előrehaladás, a szalézi lelkiség tanulmányozása, megtapasztalása. Ez utóbbi a legkönnyebb, legszebb foglalatosság, hiszen a szalézi lelkiséget leginkább a vidámság, családiasság, nyitottság, alkotókészség szavakkal lehet jellemezni, amit örömmel készségesen próbálunk megélni; másrészt ez a legnehezebb is, mert Don Bosco fiainak teljes odaadottsággal kell dolgozniuk a fiatalokért, főládozva idejüket, energiájukat. A munka és mértékletesség, és méginkább – a közösségi életben – egymás feltétlen elfogadása szintén hozzátartoznak a szalézi élethez.

A lelki dolgokon kívül gyakorlati teendőink is vannak jócskán: Don Bosco szellemében bedobtak minket a mélyvízbe: mi foglakozunk az oratóriumban a fiatalokkal, hittanórákat is tartunk a közeli iskolában. A volt noviciusok között is volt pap, és most is van egy, aki tizenöt éve aktívan működött. Ez igen érdekessé teszi közösségünket. Van már testvér-hivatás is, ami nagyon fontos, hiszen a szalézi közösségekben lényeges a testvérek szerepe különösen a munkásfiatalság nevelésében. Sok apró-cseprő dolog történik velünk, sok a nehézség is, mégis az a lényeg: a Szalézi Noviciátus mindig nevetéstől hangos – minden túlzás nélkül, és ezzel elmondtuk mindent.

A szalézi noviciusok

TUDJÁTOK-E?

- hogy január 31-én Don Bosco ünnepe van?
- hogy január 28-29-30-án este 6 órakor 3 napos lelki gyakorlatot tartunk, melyre ft. Dobis Ervin szalézi atyát hívtuk meg?
- hogy Don Bosco ünnepén a 9 órai és a fél 12-es szentmisén előreláthatólag ft. Szőke János szalézi atya fog prédikálni, aki a nyugaton élő magyarok püspöki helynöke?
- hogy minden szerdán este a szentmise után a **TEPLOMBAN** bibliaórát tartunk?
- hogy minden szerdán este 7 órakor a Rendházban tanfolyam van, melynek címe: "Fiatalok a házasság előtt"? (Erre nem csak azokat várjuk, akik néhány hónappal állnak az esküvő előtt, hanem azokat is, akik 1-2 év múlva kívánnak házasságot kötni, sőt a középiskolások közül a végzős tanulókat is.)
- hogy minden csütörtökön este 7 órakor a fiatal házaspárok találkoznak (akiknél még nem minden gyermek felnőtt). Két fő téma van:
- Szent Máté evangéliuma
- az emberi kapcsolatok és a stressz. Helye a Rendház.
- hogy minden pénteken 5 órakor a középiskolások és

a felnőtt fiatalok készülnek a három beavató szentség felvételére (keresztelés, bérmálás, oltáriszentség)? Helye a Rendház.

– hogy minden szombaton 4 órakor ovis hittant tartunk a templomban?

– hogy minden szombaton este 7 órakor ifjúsági találkozó van a Rendházban?

A legújabb téma: a bátorság. A bátorságfejlesztő gyakorlatokon sokat derülünk.

1992 a számok tükrében.

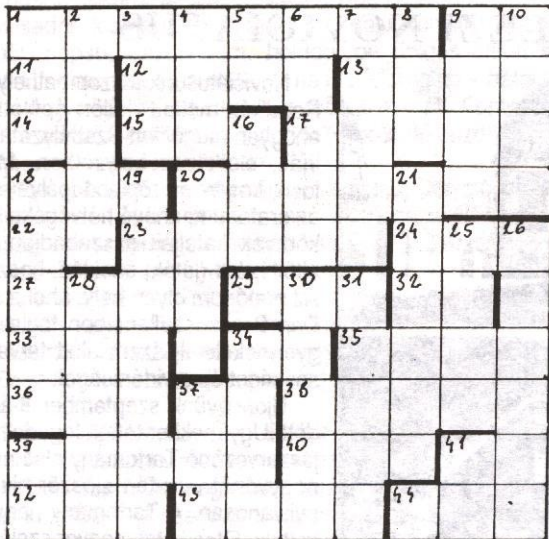
(részlet az évvégi plébánosi beszámolóból)

Az elmúlt évben 56 keresztelőt tartottunk, 42-en voltak elsőáldozok és 55-en bérmálkoztak. Mind a három csoportban volt néhány felnőtt is.

Templomunkban 18 esküvő volt. Adja a jó Isten, hogy családi életük szép és boldog legyen!

23 temetés volt az óévben. Örvendetes, hogy csaknem mindnyájan a szentségekkel ellátva, a kegyelem állapotában hunytak el. Így biztos a reményünk, hogy lelkük a mennyországba jut.

"KEGYEJLEM ÉS BÉKESSÉG NEKTEK AZ ATYÁNKTÓL, AZ ISTENTŐL ÉS URUNKTÓL, JÉZUS KRISZTUSTÓL!" (Róm 1, 7.)



Kedves Gyerekek!

Ha megfejtitek a vízszintes 1., 37. és a függőleges 16., 26. sorokat, a Néri Szent Fülöp életét bemutató film dalának egyik részletét kapjátok, melyet nektek is szíves figyelmetekbe ajánlunk.

A megfejtést a plébániára adjátok le, március 31-ig.

A helyes megfejtést leadók között értékes könyveket sorsolunk ki.

Vízszintes:

1. A megfejtés első része. 9. Éjfélig tart, ford. 11. Állati lakhely 12. Erdő – ... 13. Ravaszágáról ismert állat 14. Személyes névmás 15. Bánja egynemű betűi 17. Nem szomorú 18. Ez régies szóval 20. Móricka betűi keverve 22. Személyes névmás 23. Ritka férfinév (névnapja október 12-én) 24. Figyelmeztet 27. Zuhajok 29. Gyakran reklámozott mosópor 32. Olasz folyó 33. Edény 34. Varróeszköz 35. Ilyen bársony is van 36. Vigyázója 37. A megfejtés harmadik része 38. Megkönyvez 39. Utleged 40. Itt – ... 41. Belevés (ék. nélkül) 42. Nagyon régi 43. Keresztényüldöző római

császár, uralkodása idején lett vértanu Szent Péter és Szent Pál apostol 44. Növények

Függőleges: 1. Ábrahám unokaöccse 2. Ált. iskola régi neve 3. A három napkeleti bölcs nevének kezdőbetűi 4. Japán pénzegység 5. Mutatószó 6. Ebből készült Jézus koronája 7. Női név 8. Jel ABC 9. Mézes fa 10. Anyuka 16. A megfejtés második része 18. Madár – ... 19. Nem földszinti 20. Színész (István) 21. Helyszini közvetítés 25. Női név 26. A megfejtés befejező része 28. Latyakos az út 30. TV adás 31. Tanítók 34. A Futrinka utca egyik szereplője (első szótág ék. nélkül) 37. Haza 39. Tág 41. Fölé

VICC-SAROK

A misszionárius nyomul előre a dzsungelbe. Szembe találja magát egy felettebb bösz oroszlánal, aki szemmel láthatóan vértanúságra akarja juttatni. Felkiáltott: Uram, tedd keresztényé!!

S megtörténik a csoda, az oroszlán keresztet vet, és így szól:
– Édes Jézus légy vendégünk, áldd meg amit adtál nekünk!...

*

A nyuszika kerékpározik az erdőben. A farkas hót részegen fetreng az árokban.

– Honnan van neked pénzed biciklire, nyuszika?
– Én nem iszom mint az állat, jut erre is!

Másnap a nyuszika már egy Simsonnal robot, a farkas újfent az árokban.

– Honnan van neked pénzed Simsonra, nyuszika?
– Én nem iszom mint az állat, jut erre is!

Harmadnap a nyuzsi jólétének legújabb bizonyítékát, egy Trabantot hajszol át az erdőn, a farkas pedig elrobot mellette egy Mercedes-szel. A farkas a következő sarkon megvárja az ámuló nyuzsit, aki autó csodájával nehezen éri csak utol.

– Te farkas, hát iszol mint az állat, mindig hót részeg vagy, honnan van neked pénzed Mercedesre???

– Visszavitem az üres üvegeket – feleli az.

Szent Péter a frissen beutaltakat vezeti körbe a mennyben.
– Erre az elhunyt szerzetesek felhője van, ahol mindenki abban bővelkedik amelyben a földön hiányt szenvedett.
Nagy ricsaj és jövés-menés, obéogatás, hallik.
– Itt vannak a karmeliták.
Kicsit arrébb nagy csámcsogás, zabálás, bőfögés.
– Itt vannak a ferencesek.
Arrébb, egy félreeső sarokból horkolás, szuszogás zeng.
– Psszt! Itt vannak a szaléziaik...

*

Mit nem tud még a Szentatya sem?

– Mennyi pénzük van a ferenceseknek?
– Mit gondol a jezsuita generális?
– Hány női szerzetesrend van a világon?

*

Zsolozsmázik a pap, este van, hideg, igen fáradt, menne már szunyálni. Szél támad és a zsolozsmás könyvet jó 6 oldallal arrébb hajtja.

– Te akartad Uram, én nem mertem volna!

(D. E. J.)

HÁLÁS KÖSZÖNETET MONDUNK MINDAZOKNAK, AKIK LAPUNK E 2. SZÁMÁNAK ELKÉSZÍTÉSÉBEN KÖZREMŰKÖDTEK. MEGJELENÍTÉSÉT ELŐSEGÍTETTÉK.

Felelős kiadó: Vendrey Gábor

Felelős szerkesztő: a Don Bosco Egyházközség sajtóbizottsága
Szerkesztőség: 2660 Balassagyarmat, Kossuth L. u. 41. Tel: (35) 12-693

A szedés a Szalézi Tartományfőnökségen készült.

Nyomtatás: Szécsényi Nyomda 3170 Szécsény
Ötleteket, javaslatokat szívesen fogadunk.

Ára: 12.-Ft (Kérjük a templomi perselybe bedobni.)